

HAMMER'N

UTGITT AV NOEN MARXIST-LENINISTER VED NYLAND VEST

NR. 1 1972. REDAKTÖR: OLSEN

2. ARGANG

OM HVORFOR FORTSATT AVIS.

De fleste her på bruket kjenner til den henstillinga som klubben har vedtatt angående Hammer'n. Når vi nå allikevel kommer til å fortsette virksomheten, er det klart at vi ikke vil følge henstillinga om å innstille virksomheten vår. For oss er spørsmålet om våre demokratiske rettigheter viktigere enn det vedtaket som blei gjort i klubben.

Vi veit at det ikke er folket som rår i dette landet. Her er ikke demokrati, storkapitalen har makta. Men vi veit også at arbeiderklassen gjennom harde kamper og streiker har tilkjempa seg rettigheter som setter visse grenser for utbytting og undertrykking. Det har vært dyrekjøpte rettigheter. Vi vil ikke miste dem. Skulle de bli tatt fra oss, ville det være et stygt nederlag for hele arbeiderklassen. Kampen om disse rettighetene pågår stadig. Storkapitalen ønsker å grafse til seg mer profitt, derfor forsøker de å fjerne det som står i veien for økt utbytting. Forsøket på å få oss inn i EEC er bl. a. et forsøk på å ta fra oss våre demokratiske rettigheter. Derfor er motstanden mot EEC så sterk.

Retten til fri politisk virksomhet og ytringsfrihet er grunnleggende demokratiske rettigheter. For arbeiderklassen betyr det det beste utgangspunkt i kampen for klassens frigjøring, for sosialisme og slutten på all utbytting. De gir oss anledning til å organisere oss og til å agitere for vår kamp. Og de setter klare hindringer i veien for borgerskapet i deres forsøk på å opprettholde utbytting og undertrykking. Men det er også klart at disse lovene ikke er til hjelp for oss om de uthules, om vi ser gjennom fingrene ved forsøk på å undergrave dem. Vi må altså føre en aktiv kamp for at de skal være mer enn ord på et papir. I denne sammenhengen er det vi ser klubbstyrets opplegg for å stoppe Hammer'n. Vi ser det som et klart forsøk på å undergrave den politiske friheten, - først for kommunistene, så for hele arbeiderklassen.

På alle arbeidsplasser blir det drevet politisk virksomhet av forskjellige partier og organisasjoner. Arbeiderpartiet driver slik virksomhet, SF gjør det og NKP gjør det. Det er en grei sak. Klubbstyret ved Nyland kjenner godt til dette. Mange av dem driver sjøl slik virksomhet. Dette setter deres kampanje mot marxist-leninistene i et merelig lys. Hvilke regler er det som plutselig har begynt å gjelde nå? Klubbstyret består av gode demokrater, men for kommunistene gjelder altså ikke deres demokrati. En prinsippfast flokk! Kamerater, gjennom denne aksjonen mot oss, undergraver klubbstyret hele arbeiderklassens rett til politisk virksomhet. Hvem er det som tjener på det? Storkapitalen, svaret er enkelt og greit.

I spissen for den anti-kommunistiske hetsen har Ove Larsen stått, - og står. Han er medlem av Arbeiderpartiet hvis fremste parole (ved siden av "Ja til EEC") er "Demokrati i hverdagen". Ordet demokrati i munnen på en arbeiderpartipolitiker er ei tom frase. Ledelsen viser i EEC-saka at det er ikke folket men storkapitalens profittbegjær som er ledetrå for deres handling.

Ove Larsen er i mot EEC, det taler til hans fordel. Men samtidig gjør han nettopp det monopolkapitalen ønsker han skal gjøre - undergraver de rettigheter arbeiderklassen har tilkjempa seg, og dermed svekker han vår kamp. Det er ikke bare gjennom forsøket

på å kneble marxist-leninistene at Ove Larsen forråder demokratiet, hele den måten han leder klubben på viser at han følger i Bratteli og Aspengrens fotspor. En kamp for demokratiet er også en kamp mot alle småpamper av Ove Larsens type.

SF har som vanlig opptrådt med like mange linjer som medlemmer. Det vinglete og prinsipløse er snart blitt SF's varemerke. Partiet påberoper seg å være et parti som forsvarer demokratiet. Godt! Men hvor ble det av de modige demokrater i denne saka? Vi skal ikke være urettferdige. Det finnes folk innafor SF som prøver å kjempe for demokratiet. Rikardsen tok et klart standpunkt mot forsøket på å kneble ei politisk gruppe. Men Rikardsen er ikke SF. Han tilhører partiets venstrefløy, og den lever for tida en kummerlig tilværelse.

Utad er SF's ansikt prega av høyrefløyen, av de som ligger nærmest opp til Arbeiderpartiet, av slike folk som Gunnar Nilsen. For høyrefløyen er kampen mot kommunistene viktigere enn kampen for demokratiet, viktigere enn kampen mot EEC.

Gunnar Nilsen framviste et ynkelig skuespill. Han var overhode ikke i stand til å fatte, - ville fatte, - den prinsipielle sida av saken. Hjelpeløse forsøk på å slå kommunistene i hardtkorn med den reaksjonære Munch, fordi Munch også ga ut avis, var det han presterte. Vi tror Gunnar Nilsen vil ha godt av å tenke grundig gjennom dette spørsmålet: kan arbeiderklassen overhode oppnå resultater i kampen mot utbyttinga, i kampen for sosialismen, om det ikke eksisterer fullstendig fri meiningsytring i dens rekke?

Om svaret er at fri meiningsytring må det være, kan Gunnar Nilsen da forklare oss hvorfor dette ikke også omfatter marxist-leninistene? Vi tror ikke han kan det.

Dette er våre argumenter for å fortsette å gi ut Hammer'n. Vi er klar over at denne utgivelsen vil få blandet mottakelse. Men den debatten som kommer på denne saka, er en god ting. Ytringsfrihet er lite verdt om vi ikke bruker den. For arbeiderklassen er det alltid viktig å avklare en rekke prinsipielle spørsmål. Etterhvert som kampen mot kapitalen går framover, vil vi stilles overfor stadig nye problemer. For å løse dem, må vi diskutere dem. Bare gjennom stadig oppsummering og omprøving av våre ideer og retningslinjer i kampen for sosialismen, kan vi vinne en endelig seier!

FORBERED POLITISKE STREIKER !

Kampen mot EEC har nå kommet i en ny fase. Forhandlingene er avsluttet. Regjeringa har godtatt et skambud og er villig til å selge landet. De grunnleggende prinsippene i Romatraktaten er det ikke forhandlet om. Det er disse prinsippene som først og fremst angår arbeiderklassen. For oss er perspektivene klare, - nedleggelse av arbeidsplassene og massearbeidsløshet. For oss betyr det hardere utbytting og undertrykkelse, vi blir Europa-pendlere.

EEC-tilhengerne fra Høyre til pampene i LO setter nå inn for fullt med sin propaganda. Denne situasjonen må vi være i stand til å møte. Det kommer til å bli harde kamper nå. De som vil selge landet, som har monopolkapitalens profittbehov som rettesnor, er villig til å ta alle midler i bruk. Kamerater, om vi i denne situasjonen tror at det er nok å erklære motstand mot EEC, om vi slår oss til ro med resultatet fra prøveavstemninga, om vi tror at alt blir ved det gamle, - da lurar vi oss sjöl. Ingen vil forbli upåvirket av den kampanjen som regjeringa og storkapitalen nå setter inn.

Vi marxist-leninister tror at det er en ting som virkelig er i stand til å slå EEC tilbake: politiske streiker. Arbeiderklassens makt ligger i evnen til å stoppe profittstrømmen for storkapitalen. Dette er retningslinja for arbeidet vårt. Men det er ikke bare å proklamere streik. En streik krever forhandsarbeid. Propaganda må spres. Folk må forstå nødvendigheten av å gå til et slikt skritt.

Kampen mot EEC her på Nyland er ikke noe lysende eksempel. Det selges aviser og deles ut løpesedler av Arbeiderkomiteen. Men ut over det? Svært lite. Klubben støtter Folkebevegelsen og et EEC-utvalg er nedsatt. Ove Larsen sitter i FB's faglige utvalg. Det eneste Ove Larsen har greidd å få istand er uttalelser mot EEC. Uttalelser er bra, men det duger ikke nå. Medlemmer av Arbeiderkomiteen og Folkebevegelsen har prøvd å få disse sakene opp i klubben, men ble avvist. Det å la være å gjøre noe, er jangodt med sabotasje. Ove Larsen tar på seg et tungt ansvar. I motsetning til denne baktungen har Arbeiderkomiteen trukket opp planer for aktivitet rundt den 19. januar. Vi støtter fullt opp om disse planene.